

วัดโมลีโลกยาราม

ประวัติความเป็นมา

วัดโมลีโลกยาราม เป็นวัดโบราณ สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมเรียกว่า **วัดท้ายตลาด** เมื่อสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงตั้งเมืองธนบุรีเป็นราชธานี ทรงรวมวัดแจ้งและวัดท้ายตลาดเข้าไว้ในเขตพระราชวัง จึงเป็นวัดไม่มีพระสงฆ์อยู่ประจำตลอดรัชกาล ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงย้ายราชธานีไปตั้งอยู่ปากฝั่งตะวันออกคือ กรุงรัตนโกสินทร์ทรงโปรดให้สร้างเสนาสนะขึ้นที่วัดแจ้งและวัดท้ายตลาด เฉพาะวัดท้ายตลาดโปรดให้พระมหาศรี เปรียญเอกวัดพลับ เป็นพระเทพโมลี แล้วโปรดให้นำพระสงฆ์อันดับมาครองวัดท้ายตลาด

ส่วนวัดแจ้งโปรดให้พระปลัดในสมเด็จพระสังฆราชเป็นพระโพธิวงศาจารย์ พระครูเมธังกร เป็นพระศรีสมโพธิแล้วโปรดให้พระราชาคณะทั้ง ๒ รูปไปครองวัดแจ้ง

ทั้งวัดท้ายตลาดและวัดแจ้ง จึงมีพระสงฆ์อยู่ประจำ และเป็นพระอารามหลวงนับแต่นั้นมา

ในสมัยรัชกาลที่ ๒ ทรงปฏิสังขรณ์วัดท้ายตลาดและพระราชทานนามว่า **วัดพุทธโศคารักษ์** ในรัชกาลนี้สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี พระบรมราชชนนี ทรงสร้างพระอุโบสถขึ้นหลังหนึ่ง คือ พระอุโบสถหลังปัจจุบันและผูกพัทธสีมาเป็นที่เรียบริ้ว สมัยรัชกาลที่ ๒ มีสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ขุน) เป็นเจ้าอาวาสและเป็นพระอาจารย์ถวายพระอักษรแด่รัชกาลที่ ๓ รัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวตามลำดับ ตั้งแต่ทั้ง ๓ พระองค์ยังทรงพระเยาว์

ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ ๓ ทรงโปรดให้บูรณะวัดท้ายตลาดใหม่ทั้งอาราม และได้พระราชทานนามวัดใหม่ ว่า **วัดโมลีโลกยสุธาราม** สันนิษฐานว่าคงเพราะเป็นวัด ที่ประดิษฐานพระเกศา (พระเมาฬี) ของรัชกาลที่ ๓ และรัชกาลที่ ๔ ต่อมาเรียกวัดนี้ว่า **วัดโมลีโลกยาราม** ถึงปัจจุบัน

สถานะและที่ตั้ง

วัดโมลีโลกยาราม เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๒ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๓ งาน

สิ่งสำคัญในพระอาราม

พระอุโบสถ ลักษณะทรงไทยยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ ลงรักปิดกระจก ฝาผนังภายในและเพดานเขียนภาพลายพุ่มข้าวบิณฑ์ ประติมากรรมต่างแกะสลักเป็นลายกระหนก ลงรักปิดทอง งดงาม

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ลงรักปิดทอง พุทธลักษณะงดงาม

พระวิหาร ลักษณะทรงไทยผสมจีน หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา ปูนปั้น ภายในกันเป็น ๒ ห้อง ด้านหลังเป็นห้องเล็ก มีพระพุทธรูปปางมารวิชัยขนาดใหญ่ และพระอัครสาวกซ้ายขวา ฝาผนังและเพดานเขียนลวดลายงดงาม ตรงกลางมีฐานชุกชีประดิษฐานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ สร้างเมื่อใด ไม่ปรากฏหลักฐาน เล่าสืบต่อกันมาว่าในสมัยกรุงธนบุรีโปรดให้ใช้พระวิหารนี้เป็นฉางเกลือ จึงเรียกกันว่า **พระวิหารฉางเกลือ** มาถึงทุกวันนี้

หอสุมเด็จ เป็นอาคาร ๒ ชั้นทรงไทย ก่ออิฐถือปูน มีบันไดทางขึ้น ๒ ทาง ซึ่งอยู่ด้านข้างชิดกับหอประดิษฐานรอยพระพุทธรูปบาทจำลอง ที่มีลักษณะหอทรงเก๋งจีน ประตุนหน้าต่างเขียนภาพลายรดน้ำสวยงาม รัชกาลที่ ๓ โปรดให้สร้างขึ้น เพื่อบูชาสักการะและประดิษฐานรูปหล่อสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ขุน) พระราชากรมวาจาจารย์

หอพระไตรปิฎก เรียกทั่วไปว่า หอไตร เป็นอาคารไม้ทรงไทย ประดับช่อฟ้าปูนปั้นรูปเจดีย์ ประตุนหน้าต่าง และผนังด้านในเขียนภาพลายรดน้ำสวยงาม สร้างในรัชกาลที่ ๓ และบูรณะในรัชกาลที่ ๕

ปัจจุบัน **พระธรรมปริยัติโสภณ** (วรวิทย์ คงคปญฺโญ) เป็นเจ้าอาวาส

